

Pige- spejderne

MÅNEDENS VERS
DRONNING ALEXANDRINE
IN
MEMORIAM

*Dronning Alexandrine besøger sammen med Dronning Ingrid
en KFUK spejderlejr i Horhaven*

*For dig, Vorherre, som dage kun
årtusinder er at regne;
et øjeblik er den liden stund
vi ånder i støvets egne.*

*Haluffersindstøve er støvets år,
de stolteste strid og møje,
om firsindstøve en kæmpe når,
des mer han har kun at døje.*

*Se ned, Vorherre, og hør vort kald!
Du lære os det af nåde:
at tænke på vore dages tal
og lade din visdom råde!*

*Os overstråle din herlighed
som solen ved middagstide!
Og lys over os i graven fred
med solebjergs-skær det blide!*

Grundtvig

Kære spejdere

„En spejder taler sandhed“ står der kort og godt i spejderloven, og det står allerførst, fordi det er så vigtigt.

De allerfleste mennesker går rundt og smålyver, dels fordi de ikke har det mod, der skal til for at sige tingene sådan, som de helt rigtigt er, men allermost fordi de snakker altfor meget, og når plapremaskinen går dagen rundt, bliver der ikke stunder til at overveje, om det nu også er helt rigtigt det, der kom ud af den. Små børn har så megen fantasi, at de ganske enkelt ikke kan finde ud af, hvad der er sket på legepladsen og hvad der er sket inde i deresrunde hoveder, og store børn bliver i vanen, fordi de gerne vil gøre sig en lille smule interessantere, end de nu engang er, og for at klare sig lidt let ud af hverdagens små kniber og ubehagelige situationer.

Når man er så gammel, at man har lovet at gøre sit bedste for at holde spejderloven, er man imidlertid så moden, at man udmærket godt ved med sig selv, om det som man siger, er sandt eller ikke er det, og så er det man skal til at gøre et stykke arbejde med sig selv og på sig selv for at blive sådan et menneske, som andre, jævnaldrende og ældre kan stole på, fordi man har mod til at tale sandhed.

Jeg kommer til at tænke på historien om Galilei, en af menneskeheds største fysiske genier. Han er nok værd at læse om, hvis man ellers vil vide lidt om ham eller har glemt det, man hørte i skolen. En af Galileis iagttagelser takket være en af ham selv konstrueret kikkert, var at jorden ikke, som man før havde troet, var flad og stod stille, men at den bevægede sig omkring solen. Disse tanker bragte ham i strid med Romerkirken, og han blev tvunget til i bar skjorte at afsværge sin tro på, at jorden var rund og bevægede sig. Dette er ihvertfald rigtigt. Men historien fortæller også, at han mumlede med sig selv: „Men den bevæger sig nu alligevel.“

Det er jo en historie, vi alle genkender: hvordan vi selv eller andre kvikkere klarede en vanskelig situation i skolen ved højt at sige et og stille mumle noget andet. Det var vældig flot og meget kvikt og blev svært beundret. Kvikhed og slagfærdighed er ikke at foragte, men modet til at tale sandheden er mangefold større og meget mere beundringsværdigt.

En spejder taler sandhed af to grunde: for at skabe rene linjer — og om sig den klare luft, der gør tilværelsen mere ligetil og hendes indstilling til den renfærdig — og hun bestræber sig for at hendes ord kan stå til troende, fordi hun er en bedre hjælp for andre mennesker, når de ved, at hende kan man stole på.

Immerosi

Märta Stjernsveärd
Souschef i Det Danske Pigespejderkorps 1939 - 1952

„-Vi har haft så mange glæder -“

høje ranke skikkelse fra de store parader, stævner, møder og korpslejrene. Her var hun den rolige ledende kraft, spejderchefens højre hånd og en mester, når der skulle laves en større parade eller et smukt fanearrangement. Der har altid været stil, glans og farvepragt over den slags, og det prægedes af orden, disciplin, men ikke mindst en begejstring fra deltagernes side, der satte dem i stand til at yde deres bedste, fordi de selv syntes, det var en højtidelig og smuk oplevelse. Hvem husker ikke fanetoget på Rohden for kongeparret? De, der ikke var med, har sikkert set det på film og glædet sig over det. Jeg husker så tydeligt den morgen, hvor det skulle indøves. Med et sikkert blik for virkningen ledede Märta gennem højtaleren flere hundrede fanebærere og fanevagter med opmuntrende ord, mens de sled med de tunge faner i blæsten. Det varede ikke ret længe, før det hele klappede, og selve paraden var en vidunderlig oplevelse, som vi 4000 aldrig vil glemme.

For mange i korpset har Märta været en personlighed, man beundrede, en af de meget store „kanoner“, som man nu vil komme til at savne mange gange, når man samles rundt om i korpset, men alle de, der lærte hende rigtig at kende, vil også savne hende som ven og spejderkammerat. Når man er vokset op i Märtas division fra „lille spejder“ til voksen ansvarlig fører under hendes vejledning, har man nu ligesom afsluttet en betydningsfuld periode i sin spejdertilværelse, fordi man har været alt for vant til bare at kunne tage en telefon eller „falde ind“, hvis der var noget, man ikke rigtig kunne klare, eller hvis man trængte til opmuntring eller blot en hyggelig stund i hendes stue. Men som det så ofte går, ved man knap nok, hvor meget den slags betyder, for det en dag pludselig er slut.

Som divisionschef og leder af forerpatruljen var Märta den levende, inspirerende og igangsættende kraft, der på trods af det pres, krigen lagde på os alle, og de vanskeligheder, besættelstiden tårnede op om os, fik os til at holde modet oppe og gå på med krum hals. Derfor kom netop i disse år førermoderne hos hende i toppen af spejderhuset til at betyde så meget, det var

Märta har forladt os — er rejst til et fremmed land for at begynde en ny tilværelse der.

En sød og venlig lille bladtrold stak i sidste Førerblad sit hoved frem og ønskede til lykke, idet den tilføjede: „Sit fremtidige hjem får Märta i England. Det er vi kede af, men det er en helt anden historie, for det drejer sig ikke om os, men om Märta — og vi ønsker hende af hjertet til lykke.“ ... Og vi har ønsket hende til lykke med et lille stik i hjertet, og vi har taget afsked til akkompagnement af megen snoften og næsepudsen, for i al vor glæde over at se Märta lykkelig kunne vi dog dårligt lade være at tænke på, hvor meget vi ville komme til at savne hende.

Man behøver vist ikke at være så forfærdelig gammel i dette korps for at have en levende fornemmelse af, i hvor høj grad det er præget af Märtas levende indsats gennem mange år. Hvad Märta har været for førere og spejdere i Det Danske Pigespejderkorps vil uden tvivl kunne spores gennem mange år.

De fleste spejdere kender vel bedst Märta fra den mere repræsentative side, husker bedst hendes

ligesom et fristed, hvor der var fred og fordragelighed, fri meningsudveksling og tro på fremtiden. Ofte blev det et skrækeligt natteroderi, fordi vi efter selve „dagsordenen“ havde så meget at tale om, skulle drikke te og høre „Finlandia“ på grammofonen og så blev nødt til at overnatte i spejderhuset, fordi der blev luftalarm eller var spærretid.

„Finlandia“. Ja, det var under Finlands frihedskrig, at vi tilbragte ikke så få nætter på Handelshøjskolen, hvor vi sorterede uendelige bunker af gammelt tøj, der skulle sendes til Finland. Og når vi hen på de små timer sank om på hver sit tøjbjerg ømme i hele kroppen af træthed, pjankede vi helt overstadigt eller delte et eller andet spiseligt. Märta var altid den sidste, der gik hjem, og vi andre syntes i vor ungdommelige ærgerrighed, at vi måtte absolut holde ud lige så længe, så det gjorde vi altså med øjnene helt nede på kinderne af bare søvnighed.

Vore førerlejr var dog det mest uforglemmelige. Vi var i primitiv lejr og morede os herligt over alle de tossede ting, som vi ikke havde med, men tog til afveksling næste år i „luksus“lejr, hvor Märta lavede det hele, og vi dovnede. I den lejr var ordet også frit, og en ganske ung fører dirstede sig til at sige „din ged“ til Märta, hvilken glose straks indgik i vort specielle lejrprog som et særligt kælenavn. Som regel havde Märta lagt en eller anden tur for os, og ikke sjældent måtte vi gennem det mest uigennemtrængelige terræn

eller i mudder til knæene, og det ærgrede os usigeligt, at Märta, der havde været de samme steder for at lægge poster, ikke bar ringeste præg af strabadserne.

Havde vi travet en snes kilometer og på stationen i et spejl erfarede, hvor forfærdelig røde vore næser var, og hvilke høstakke vi havde på hovedet, måtte vi til vor undren indrømme, at Märta stadig så ud, som da vi startede om morgenen, frisk og velsoigneret.

Selvfølgelig måtte det hævnes, og engang lavede vi en tur for hende. Märta tog det med oprejst pande og drog ud på den farefulde færd kun fulgt af en „adjutant“, der højst måtte bære hendes stander, intet gøre, intet sige. Opgaverne var mange og ondsksfulde og terrænet ikke mindre, det ubehageligste var vel nok, at vi alle krøb i hælene og lurede for hvert skridt, hun tog. Men hun klarede det hele på een opgave nær, nemlig den hvor „Kong Kristian“ skulle skrives på morse. Her fulgte, ledsaget af en lille undskyldning (på vers) — — „Du gamla, du fria“ i prikker og streger.

Vi havde et slagord, som vi så ofte brugte: „Vi har så mange glæder, som andre ikke har,“ og det var så sandt, som det var sagt, for vi havde et godt kammeratskab, hvor der ikke var plads for smålighed, og det skylder vi Märta stor tak for, så stor, at den rækker helt over på den anden side Nordsøen.

Kat.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Min vægt er virkelig alt for høj

Jeg prøver at veje mig uden tøj

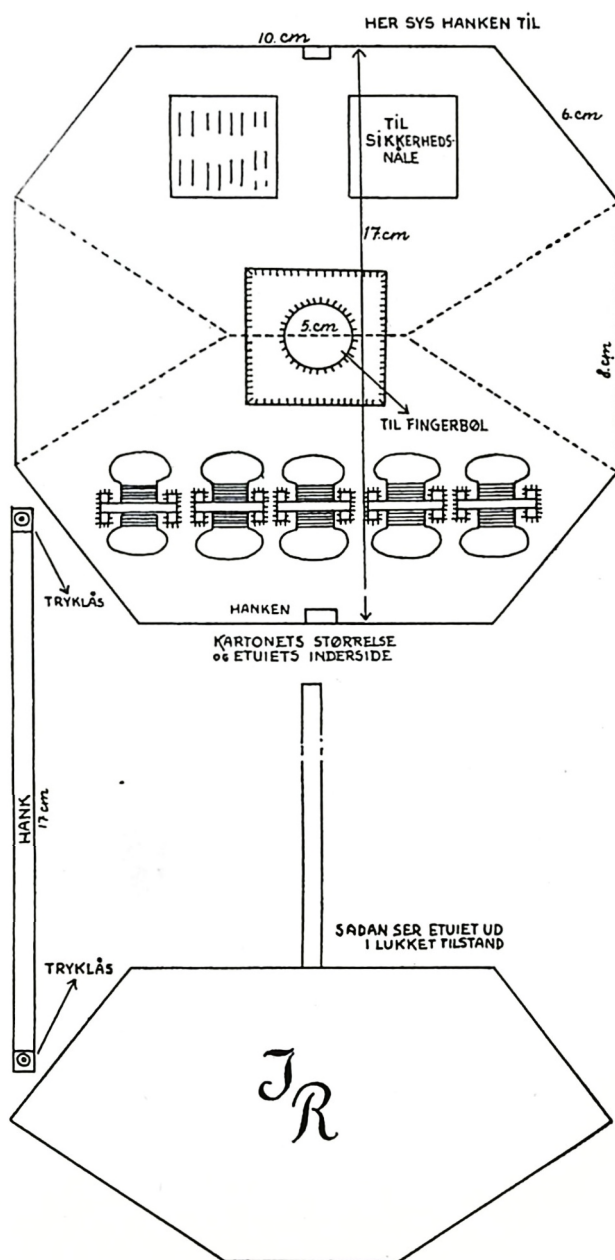
Det kunne da være, at ned den røg

Næh — vægten er noget møj!

Du kan lige nå -

at lave et sy-etui til din pennekammerat
til d. 22. februar -

Hvordan laves det?

Var det ikke en idé at ledsage hilsenen til den 22. februar med en lille gave til din penneven?

Jeg kan tænke mig, at det helst skal være en ting, der er hurtig at lave, for der er ikke mange dage til den 22., og det skal vel også være noget, der ikke fylder mere end det kan sendes i en kuvert. Hvad mener I om at lave et lille syetui?

Dertil skal du bruge et stykke karton, 2 rester stof f. eks. et stk. ensfarvet og et stk. blomstret bomuldsstof, et stk. bukseelastik og en tryklås.

Kartonen klippes ud efter målene på tegningen, de punkterede linier ridses op og herefter bukkes etuiet. Det foldes ud igen, lægges ovenpå stoffet, som klippes til, idet jeg beregner ca. 1/2 cm sømrum. Jeg vælger det blomstrede stof til at være udvendig på etuiet, og det ensfarvede indvendig. På det ensfarvede syede jeg nogle blomstrede lapper til henholdsvis synåle, knappenåle og sikkerhedsnåle. Hvor etuiet bukkes sammen på midten syede jeg et lille stykke stof med hul midt i — rundt om hullet syede jeg knaphulssting, og heri kunne et fingerbøl tage plads. På nederste halvdel af etuiet syede jeg ligeledes elastik, som blev heftet på bagsiden. Alt dette fremgår vist tydeligt af tegningen og behøver ikke yderligere forklaring.

Nu blev kartonen betrukket med stoffet. I ved det gør man nemmest ved at lægge de 2 stykker stof sammen ret mod ret og sy kanten rundt på symaskinen, idet man undlader at sy den ene side. Stoffet vendes, kartonen stikkes ind og den sidste side kastes fint sammen.

Til sidst klippede jeg små vindsler af resten af kartonen, vant lidt sytråd af forskellig farve på dem og satte dem ind under elastikken. Så syede jeg en hank af stoffet — den skal være lige så lang som selve etuiet. Den blev syet på indvendig og en tryklås fuldendte mit arbejde.

Syetuiet præsenterer sig som en fiks lille taske, og min penneven blev sidste år noget forbavset, da hun lukkede den op og fandt de praktiske ting indeni.

Næste gang skal jeg fortælle jer om *perlearbejder*.

Venlig hilsen til den 22. februar.

Bo.

*Gulle har interviewet 5 spejdere ude i verden —
og stillet dem to spørgsmål:*

HVORFOR BLEV DU SPEJDER? OG HVORFOR ER DU DET?

*Siham Effat
fra
Ægypten*

Siham Effat, Cairo, Ægypten:

Jeg er meget glad for at fortælle jer, hvorfor jeg valgte at blive spejder.

I mellemskolen fik jeg stor lyst til at blive pigespejder af mange grunde:

Det giver chancen til at dyrke mange forskellige slags udendørs aktiviteter, som former pigernes karakter og giver dem dygtighed til at bruge deres hænder. Lejrspor gør os i stand til at leve på et hvilket som helst sted og under hvilke som helst omstændigheder, det lærer os, hvorledes vi skal stole på os selv, at lave mad under åben himmel, og tillige første hjælp.

Da jeg kom ind på gymnastikhøjskolen, hvor jeg er nu, blev jeg glad for at finde, at pigespejderarbejdet var en del af programmet.

Pigespejderarbejdet er meget nyttigt for enhver pige, og det skaber en fuldt ud patriotisk sund og klog moder, som vil blive i stand til at frembringe sunde og kloge børn, en moder, som vil skabe en ny himmel og en ny jord.

Derfor ønsker jeg at blive denne fuldkommen patriotisk sunde og kloge moder for at kunne tjene mit land. Det er grunden til, at jeg stadig er spejder.

Alle mine bedste ønsker til alle pigespejdere i jeres land.

Siham Effat

HVORFOR BLEV DU SPEJDER — HVORFOR ER DU DET?

Like etter krigen da spejderne igjen trådte frem i lyset her i Norge, startet noen av mine klassevenninner og jeg en patrulje. Vi var vel alle omtrent 12 år gamle. Forventningene var store; vi hadde hørt så meget om spejderlivet, om kamratskap, om friluftsliv og leirer.

Vi har aldri blitt skuffet. Jeg forstår nå, hvor verdifull speiderorganisasjonen vår er. Vi snakker så mye om „en sund sjel i et sunt legeme“. Jeg tror spejderlivet hjelper pikene mot dette målet. Ved samværet med hverandre i patruljer, i tropper, lærer de å respektere hverandre — de lærer å respektere andre mennesker. Leirlivet skaper likedan kameratskap og forståelse og sunde, friske piker. Kort sagt — spejderlivet tar frem det beste i en ung pike og lar det utvikle seg videre mot idealet: kjærlighet til Gud og mennesker.

I sommer fikk jeg være med i en internasjonal utveksling, og da fikk jeg om mulig enda større tro på speider-tanken. Før hadde jeg så ofte hørt om speider-„kjeden“ verden rundt. Nå skjønnte jeg at denne er virkelig, den er sterk. — Her kom piker sammen fra de forskjelligste land og en kunne kanskje tro med dårlige forutsetninger for å passe sammen. Men sjelden har jeg sett en flokk piker gå så godt sammen og ha slikt utbytte av å være sammen. Fordi — de var alle speidere, de hadde lært å tro

*Ellen Meier
fra
Norge*

på de samme idealer, de hadde evnen til å føye seg etter andre, og denne ble utviklet for en stor del, tror jeg, nettopp ved at så i og for seg ulike piker fikk treffe hverandre. — Jeg skal si at en slik „kjede“ trenger vi i vår verden i dag. Måtte den bare bli stadig sterkere.

Jeg vet ikke om jeg har uttrykt meg så klart, men jeg håper likevel at det i store trekk kommer frem hvad jeg mener.

Speiderhilsen
Ellen Meier, Norges KFUK-speidere

Christina Leinberg
fra
Sverige

Jag har varit scout så länge jag minns, jag var sju år då jag började som tomte. Det är därför svårt att svara på frågan varför jag blev scout, ty jag vet det knappast själv, antagligen berodde det på, att mina systrar sedan flere år tillbaka var ivriga i kåren och det föll sig naturligt, att jag skulle följa i deras spår.

Det är länge sen det där, men jag är fortfarande med och det kommer jag att vara så länge tid och krafter det medger. Ännu för några år sedan hölls jag med därför, att jag i kåren fick vara tillsammans med jämnåriga och rejäla kamrater, men efter det jag fick ledaransvar har min syn på saken ändrats en smula.

Jag tror det finns få saker som gläder mig så mycket, som att få arbeta med unga människor och att känna den livsglädje som ligger i luften då en flickscoutavdelning kommer samman. Antingen vi jobbar klassprov, leker eller sjunger så är flickorna alltid med på noterna, och jag tror att jag med en välplanerad övning förmår skänka dem något som de länge kommer ihåg och ofta talar om. Detta att få vara ledare för flickorna, att få ha deras fulla förtroende, och att ha ansvaret för dem tycker jag är något av det bästa en människa överhuvud kan få här i livet.

Med scouthälsning.

Christina Leinberg

Why did you become a Girl Scout?

My friend, Susie, was a Brownie. She told me many things about her troop. Mother told me how much fun it would be, and that there was a troop that I could join, so I did.

Why are you still a Girl Scout?

I am a five years scout. When I grew up my mother took over our troop. That makes it a lot more interesting when she is a Girl Scout too. I am still a Girl Scout because we have lots of fun, such as games, hikes, cookouts, and most of all, camp. I enjoy being an officer of the troop because it makes you feel like a real part of the troop. I have always enjoyed fellowship and working together with my troop; for instance, going to Camp Hideaway we were on a hike in the woods and all of us started gathering wood for our supper. We stopped to swing on the grape vine. Our troop has many happy times together. Friendship plays a big part in Girl Scouting. At camp (Sky-Wa-Mo) one summer I met a girl I had heard about but hadn't expected to meet. Later she and I became very good friends. If the promise and laws were taken away, our troop wouldn't have anything to live up to. I know how much fun girls miss if they aren't a Girl Scout because it means so much to me.

Mary Margaret Chiles

Mary Margaret Chiles
fra
U.S.A.

Hvorfor blev du spejder?

Det er ikke svært og det tager ikke lang tid at svare på: simpelthen fordi en af mine skolekamrater var spejder. Jeg lyttede, når hun fortalte os om de interessante og fornukelige møder, om de dejligste vandreture, og så blev vi også interesserede — vi drømte om at blive medlemmer. Vi kunne se, hvor de andre, der allerede var spejdere, var venlige og hjælpsomme mod enhver. På det tidspunkt havde vi endnu ikke nogle særlige idealer.

Hvorfor er du det?

Det er et spørgsmål, vi kan tænke meget over og ved en kæl del om, men det er vanskeligt at få det sat ned på papiret. Fra det øjeblik vi følte os hjemme i vores trop (og det tog ikke land tid, fordi der er et godt kammeratskab), følte vi, at vi ikke blot var spejdere for fornøjelsen skyld. Idealerne i os blev vækket, og det er klart, at når vi ser idealerne, prøver vi at leve op til dem. Naturligvis sker sådan noget ikke på et sekund. Det kommer lidt efter lidt. Når vi har været flere år i spejderbevægelsen, føler vi os personligt som et led i helheden. Vi er mere knyttet til vores patrulje end til noget andet. Vi ser det, når vi er i lejr, det er i særdeleshed der i de ti dage, vi lever sammen, at vi lærer at kende og forstå hinanden. Når der er noget i vejen med en af vore patruljekammerater, så prøver vi at snakke med hende, og alting er snart glemt. Det betyder ikke, at der ikke er stunder, hvor det er virkeligt svært, hvor vi er lige ved at opgive hele ævret, men så, når vi tænker på vore spejderideal, kommer vi igennem vanskelighederne. Det er derfor, det er så godt, at vi har vores løftedag, hvor vi hvergang fornyr vort løfte for os selv, fordi det gør os stærkere og er en støtte for os til at forblive tro.

Enhver der holder af skønhed — og det tror jeg vi alle gør — lærer at opdage naturen, og lærer at holde af den mindste skabning. Vi får en god religiøs opdragelse, og det er noget, vi trænger stærkt til for at kunne følge den rette vej, når vi kommer til at stå på egne ben.

Vi får også en stærk karaktertræning, som hjælper os resten af livet, selv efter at vi har forladt korpsen. Spej-

— og „Bambi“
fra
Belgien

derbevægelsen gør os beredt til at gøre andre mennesker lykkelige, og derved også os selv.

Vi behøver ikke at lægge skjul på, at vi kan lide at være spejdere, fordi vi derigennem får en fornøjelig adspredelse, dejlige vandreture og vidunderlige lejre — naturligvis blev vi ikke spejdere for at tørre ind og blive stive — vi må ikke glemme værdien af den tekniske opdragelse i spejderbevægelsen.

Jeg vil tro, at alle disse grunde, jeg her har givet, vil være tilstrækkelige til at få jer til at forstå, hvorfor jeg er spejder og håber på at vedblive med at være det.

Bambi,
Patruljefører fra Belgien, 16½ år
(Guides Catholiques de Belgique, den
flamsktalende del)

Den 22. februar kommer vi alle med vore 10- og 25-ører, der sendes til verdenskontoret, som bruger pengene til hjælp i spejderarbejdet i et eller andet land, hvor arbejdet har store økonomiske vanskeligheder at slås med.

Men der er patruljer, der prøver at samle lidt ekstra penge ind.

Vil I også prøve?

Kan I huske, at der lige akkurat for eet år siden stod noget om Thinkingday-Fonden i „Pige-spejderne“?? For de nye spejderes skyld lige et par ord om den:

De 10 eller 25 ører, I betaler, og de pennies, cents (og hvad nu de tilsvarende mønter hedder rundt i spejderlandene), som kommer ind den 22. februar, bliver fra de forskellige lande sendt til verdenskontoret i London, og de udgør Thinkingday-Fonden. Pengene går så fra London ud

for at hjælpe spejderarbejdet i gang i lande, der ikke kan klare det uden en håndsækning udefra. De går til at skaffe håndbøger og materialer til dem, til at træne deres fører og til meget mere.

Alt det skal der naturligvis bruges en masse penge til, og de penge, der plejer at komme ind, rækker kun til at hjælpe noget, men ikke nok.

Det havde vi hørt om i troppen, og Ørnepatruljen prøvede en idé, som gav 30 kr. til Thinkingday-Fonden. Nu vil vi derfor gerne give idéen videre til andre patruljer, for tænkt, om blot een patrulje i hver trop over hele landet fik tjent 10 kr., så ville vi kunne sende omtrent 3000 kr. mere ind i år, og det må da kunne mærkes.

Idéen er, at patruljen på en patruljeaften arrangerer en lille forældrefest i tropslokalet. Aftenen arrangeres med et bestemt land som ramme, og det meste af, hvad der sker til festen skal passes ind i rammen. *Amerika* (indianere, cowboys), *Skotland* (spejdere i skotskternede nederdele opfører eller fortæller skottehistorier og synger skotske folkesange) — ja, der er mange muligheder, og det er sjovt at gå igang med, når man bruger fantasien.

Ørnene valgte *Kina*. De begyndte på arrangementerne 3 uger før festen skulle holdes, lavede fine indbydelser med kinesiske (skulle det da forestille) tegn, og på indbydelsen stod, at den gjaldt som adgangskort, når man betalte 1 kr. Hver gæst blev opfordret til at tage en lille ting med til en pakkeauktion.

Stor travlhed de næste uger. Der blev købt små kulørte papirslamper, man indøvede „Kejseren af Kinesiens land“ og et par andre underholdningsnumre. — På selve dagen blev der lavet en masse lækre pindemad'er, chokoladekugler, en risret (hvortil man havde købt blomsterpinde som spisepinde), og så blev der naturligvis om aftenen lavet te (på et spritapparat). Alle herlighederne blev solgt for 5, 10 eller 20 øre pr. portion, og de seks familier, der var mødt til festen, tog godt for sig af retterne. Alle Ørne var ukendelige. De vimsede rundt med skæve øjne og iklædt prægtige kimonoer, som mødrene beredvilligt havde udlånt i dagens anledning.

Naturligvis fik gæsterne ikke lov til at sidde stille hele aftenen. De var med til at lege, og de deltog i en lille tipskonkurrence. Vinderen i denne fik en chokoladefrø, som ikke fik lang levetid. Til

sidst kom auktionen, og til allersidst optrådte et af patruljemedlemmerne i engelsk spejderuniform, fortalte, at hun kom fra verdenskontoret og fik derfor overrakt pengene, som var indkommet i aftenens løb. Herefter sluttedes aftenen med en sang.

Regnskabet så sådan ud: Indtægt: 61 kr., udgifter: 13 kr. De resterende 48 kr. blev nu fordelt, så dan altid slunkne patruljekasse fik 18 kr. og 30 kr. blev sendt som bidrag til Thinkingday-Fonden.

Er der nogle af jer, der kunne tænke jer at gå om bord i denne opgave?? — Hvis I kunne, så snak med jeres tropsfører og få hende til at give jer et par praktiske tips med hensyn til opgaven. Som I ser skal der ikke så mange ugers forberedelse til, og har I lidt fantasi, er det ikke svært, og I vil få en hyggelig aften med jeres forældre.

Hvor pengene skal sendes hen? Giv dem til jeres tropsfører og bed hende om at sende dem ind sammen med pengene fra Thinkingday.

God fornøjelse, hilsen Sundby trop.

Til PATRULJEFØRERNES RÅDSKLIPPE

Enhver patruljefører ved, hvor svært det er at få mindre spejdere til at forstå kompassets inddeling og verdenshjørnernes sammenhæng med klokkeslettet, men her er en leg, som jeg tror vil lette forståelsen.

På en stor papskive tegnes en cirkel, som deles i brøkdeler med vinkler på $22\frac{1}{2}^{\circ}$. På små papirstykker skrives gradstørrelserne — $22\frac{1}{2}^{\circ}$, 45° , $67\frac{1}{2}^{\circ}$, 90° o. s. v., verdenshjørnerne — NNØ, NØ, ØNØ, Ø ... — og klokkeslettene 0^{45} , 1^{30} , 2^{15} o. s. v., og disse fordeles mellem spejderne, som derefter skal anbringe dem på de rigtige steder. De første gange giver det anledning til stor spekulation, men efterhånden bliver det ren rutine, og spejderne glemmer aldrig dette vigtige punkt i 2. kl.s prøven.

„Stamp“

Amerikanske sospejdere i arbejde

Den 22. februar

SENDER VI VORE TANKER PÅ EN HURTIG REJSE UD
OVER HELE VERDEN TIL:

Schweiz

Luxembourgsspejdere i færd med et
vanskeligt knob

Pakistan

Blåmejser
i Holland

Verdens-
pigespejder-
chefen på besøg
i Australien

Spejdere i belgisk Congo med deres fører

Finske spejdere
i lejr

HVAD STÅR HER?

Svar sendes til redaktionen inden 1. marts.

Der er chance for tre præmier, I på gavekort på 15 kr., II på 10, III på 5 kr., fra depotet.

Fra Oldfrue-Foreningens formand

har vi modtaget følgende:

Hvad er egentlig en oldfrue? Ja, i den almindelige bevidsthed er det vel mest noget, man kan lave en vittighed over, oldfrue, *frøken* N. N., ikke sandt? Men bag det morsomme gamle ord — som er kommet af *oltwrouwe*, og hvis egentlige betydning defineres som „ældre, kvindeligt tyende, der havde opsyn med tjenestepigerne i en stor husholdning“ — skjuler sig en realitet, som unge kvinder, der er på udkig efter et erhverv, egentlig burde se lidt nærmere på. Det er nemlig en af de grene indenfor det huslige arbejde, som giver mulighed for en virkelig uddannelse, en karriere og en, slet ikke så dårligt lønnet selvstændig stilling. Men at alt for få har fået øje på denne mulighed, vidner den beklagelige mangel på oldfrue-assistenten om.

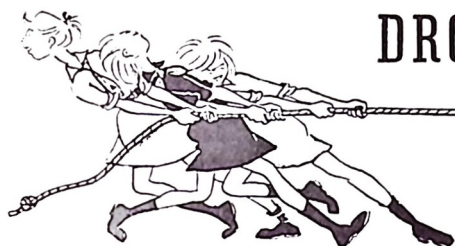
En oldfrue er nu til dags den kvindelige funktionær, som på hospitaler, sanatorier, åndssvageanstalter og lignende institutioner tager sig af vask, rengøring, syning og reparation af tøj, regnskab med linnedbeholdning, med lønninger og materialer — akkurat som en oversygeplejer-

ske tager sig af den helbredsmæssige side af sagen og en økonoma af den ernæringsmæssige.

Men før man bliver oldfrue (det kaldes iøvrigt lige så tit vaskeribestyrerinde), må man være assistent og før assistent elev. Uddannelsen varer 3 år, og i den tid får eleven kendskab til, og prøver selv, alle grene af det omfattende arbejde. Det er ikke noget med at stå ved et vaskebrædt og skrubbe 8 timer om dagen. Moderne vask er jo en videnskabelig, mekaniseret, rationel — og derfor morsom — foreteelse, slet ikke det slid det var i gamle dage. Og har eleven øje for andet, end hvad der *lige akkurat* kræves, kan hun med en grundig uddannelse i ryggen erhverve en sikkerhed og en myndighed, som vil gavne hende på vejen fremover i et arbejde, som kalder på organisationstalent, fantasi, økonomisk sans og en hel masse andre gode egenskaber.

For at blive antaget som elev må man være 21, have et godt helbred, helst også en god skoleuddannelse og så for resten have lyst til arbejdet. Lønnen som elev er som for sygeplejeelever, og når man har sin treårige uddannelse bag sig, kan man tage plads som assistent og får da løn som sygeplejeassistent.

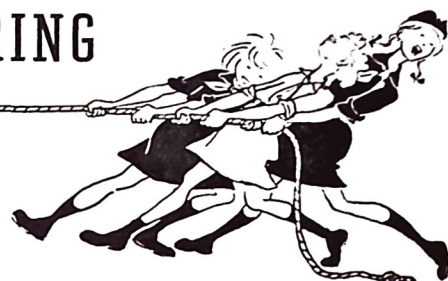
Ase Jepsen, Hjørring

DRONNINGENS TURNERING

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
KFUK-SPEJDERNE I DANMARK

Tovtrækningen fortsætter...

„Sikken en masse julegaver I får her i år!“ sagde postbudet, da han i december måned bebyndte at slæbe pakker op til fællesrådets sekretariat i Amaliegade 24. Værre blev det tirsdag den 16. december, da kulminerede travlheden og postvæsenet måtte køre flere ekstrature for at få alle pakkerne afleveret. Man kunne såmænd godt tro, at det var julepakker for de kom fra alle kanter af landet — store og små mellem hinanden.

Der var meget at se på og beundre: husflidsting forarbejdet med megen snilde og opfindsomhed hobede sig op i et hjørne. Dækkeservietter, thevarmere og mange andre nydelige håndarbejder blev sirligt lagt i et andet. Hvad der slet ikke var til at stå for, var alle de glade dukkebørn, der efterhånden kom frem og blev stillet op til parade. De fortalte tydeligere end afsenderadresserne fra hvilke forskellige egne af landet de kom: et par fra Røsnæs kom til at stå side om side med en Fanøpige og en Rømødreng. Det ser ud til, at dommerne får et stort arbejde med at finde de bedste frem.

Og nu skal I alle høre om den idé turneringsudvalget har fået med hensyn til de ting, der er indsendt til bedømmelse. Som vi allerede nævnte i bladene før jul, tænker vi på en udstilling og i forbindelse med denne kunne vi tænke os at arrangere et udsalg. Hvad mener I om, at overskuddet herfra går til *de grønlandske pigespejdere*?

I har sikkert alle hørt om kongeparrets rejse til Grønland og vel med særlig interesse læst om dronningens besøg hos de grønlandske pigespejdere. Vi ved gennem dronningen, at de grønlandske pigespejdere trænger til en hjælpende hånd, og vi er næsten sikre på, at de deltagende tur-

neringshold vil slutte op om idéen og være med til at støtte den.

De turneringshold, der ikke fik deres ting indsendt til bedømmelse, kan også få lov at være med, hvis tingene ikke allerede er afhændet. Og skulle der nu være troppe rundt om i landet, der af en eller anden grund ikke kom til at deltage i turneringen, men som brænder af lyst og iver efter at være med til at støtte en indsamling til grønlandske pigespejdere — ja, til dem er der kun eet at sige: begynd allerede i dag med at lave husflidsting og lav dem så pæne og sirlige, at de kan sælges.

Hvad mener de seniorpatruljer og troppe, der sidder og venter på at få en opgave? Her har I jeres chance til at være med!!!

Hæng bare I alle som gerne vil være med. I skal nok senere få at vide, hvornår og til hvilken adresse jeres bidrag skal sendes.

Og når I nu får dette blad er turneringsholdene allerede i gang med at løse andet hold opgaver. Der skal fremstilles 3 plakater: en over en *national begivenhed*, en om *spejderliv* og en *dansk plakat*. Det er noget turneringsholdene kan sysle med, når de er sammen. Det store sus i denne omgang bliver et *fælles tropsmøde*, som den blå og grønne trop, der stiller turneringshold sammen, afholder den 22. februar, og til dette møde skal turneringsholdene bidrage med ca. 10 min. underholdning. Ikke mindst denne del af opgaven glæder vi os til at se løsningen på. Der kommer sikkert mange skjulte talenter frem i dagens lys ved denne lejlighed, og de bedste ting kan vi måske alle få gavn og glæde af i kommende tider.

Vi lægger alle kræfterne i — og hiver godt til.

Rubofiki

En Lyngbytropsfører

besøger engelske spejdere

Når jeg ser ud af vinduet, er det kedeligt sjap udenfor, rigtigt surt vejr. Midt i dette sure vintervejr myldrer alle sommerens oplevelser pludselig frem, og jeg får lyst til at skrive lidt til „Pigespejderne“. — Har I ikke ofte hørt navnene „Our Ark“, „Foxlease“, „Waddow“ og „Netherrurd“? Mange af jer har nok; og for en del kommer måske mange minder til at stå så klart og tydeligt. Disse steder ligger i England og hører til „The Girl Guides Association“.

I sommer skulle jeg til Scotland og besøge nogle spejderkammerater, men fik en brændende lyst til at opleve disse steder, når jeg alligevel skulle derover. I slutningen af august landede jeg på Bovindon flyveplads, ca. 30 km nord for London. I London skulle jeg bo på „Our Ark“. Jeg ved egentlig ikke hvad man havde forestillet sig, men pludselig stod jeg i Palace Street, lige overfor Buckingham Palace, udenfor et lille hus, med blomsterkasser, der vrimlede med de dejligste blomster, verdensflaget hang ned fra en flagstang i det overste vindue. Tænk er dette „Our Ark“. Jeg kom indenfor, atmosfæren i dette hus var lige så lys og venlig som alle blomsterne i blomsterkasserne. Vel var huset lille, men stor var gæstfriheden og hjælpsomheden. Det vrimlede med spejdere store og små; forskellige tungemål, selv dansk var det første jeg hørte, „Smil“ ,tidligere tropsfører i Frb. div. var i arken, som hjælper, dejligt at have hende som guide, når man blot skulle være der i fem dage, verden er lille, særlig blandt spejdere: pludselig møder man kendte, både en svensk og en norsk pigespejder.

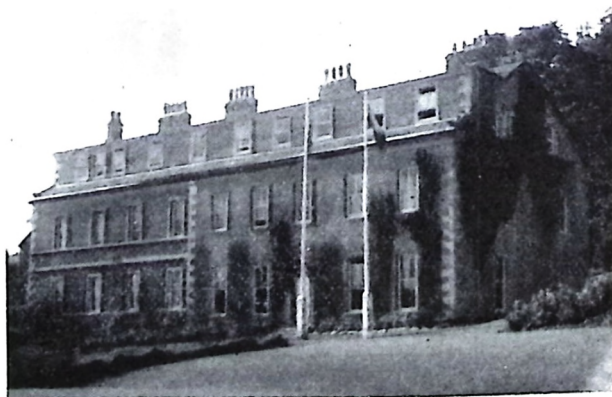
Hvad er der for en spejder at se i London? Først og fremmest „Headquarters“, et kæmpehus på Buckingham Palace Road, man kommer først ind i forretningen, med uniforms-, bog- og lejrudstysafdeling, ja, helt et lille varehus, en elevator fører een op gennem huset, hvor der er kontorer, mødelokaler, bibliotek og restaurant, hvor spejdere og studerende kan spise. Tænk engang det skrivebord, hvor lord Baden-Powell skrev „Scouting for boys“, har også fået sin plads her. Der er en dejlig international stemning, et værelse er fyldt med gaver fra forskellige spejderkorps over hele verden, et andet er præget af Imperiet. I hele Great Britain er der ca. 500.000 spejdere.

Hvad forskel er der på alle dem og så jer? Selvom de har samme spejdersmil, de samme små patruljer, som kan hedde „Falke“ og „Mælkebøtter“, ligesom i din egen lille trop, også den samme lov og løfte og verdensspejderchef, er der en lille forskel. Hos os har vi divisioner i et distrikt, men der er det omvendt. De har ikke patruljemøder, men kun tropmøder, hvor deres lokale som oftest er i en kirkesal, da hver trop hører til een bestemt kirke. Blåmejsere, spejdere og senior arbejder hver for sig, blåmejsere

The Girl Guides Association i London

kaldes Brownie's og har brune uniformer, spejderne ligner meget jer i deres påklædning, af seniorer er der flere forskellige grene, Air Rangers, Sea Rangers og Land Rangers. Et par gange om året afholdes der spejdergudstjeneste i de respektive troppes kirker, dette er meget højtideligt. Verdensflaget og Union Jack føres op ved alteret, hvor de to, som bærer dem, knæler ned og afleverer flagene til præsten. Fælles med os har de jo Thinkingday, Sgt. Georgsparade, d. v. s. i Scotland er det ikke Sgt. Georg, men Sgt. Andrew. — Week-end'er er ikke så almindelige som her, og det er ikke hvert år, spejderne tager i sommerlejr: der kan både gå 2—3 år mellem hver lejr. Ja, så er der en meget væsentlig ting, — der er kun eet pigespejderkorps. Nå, nu må vi videre; men inden vi forlader London, vil jeg lige fortælle jer, at I ikke må tage til London uden I lige går indenfor i Westminster Abbey, tilhøjre når I kommer ind, vil I finde en mindeplade for spejderbevægelsen.

Waddow Hall

gelsens stifter lord Baden-Powell, flankeret af pige- og drenge-spejderflaget.

På vej til det første træningscentre i New forest country „Foxlease“, gør jeg nogle dages ophold hos en engelsk familie, hvert country har deres internationale sekretær, som arrangerer alt dertil hørende internationalt. Hun havde da sørget for, at jeg inden træningen begyndte fik et indblik i engelsk levevis. Mit ophold hos en pragtfuld familie var et stort eventyr på et vidunderligt landsted. De gjorde alt for at vise mig denne del af landet, og ih' hvor de gjorde det fremragende; biltur hver formiddag og eftermiddag, ridetur om morgenen, cricket og golf, når der var tid tilovers. Alt var arrangeret, så fuldent. To dage før træningen blev jeg hentet i bil af en divisionschef, jeg skulle da med hende hjem, hendes opgave var at fortælle mig lidt om spejderbevægelsen i England, og hvad jeg ellers ville have besked om. Den dag træningen skulle begynde, kørte vi på vejen til Foxlease ind og hentede een, som også skulle deltage, men nærmest for min skyld, hun skulle nemlig hjælpe mig med alt, som hun kunne være mig til nytte med. Jeg vil ikke gå så meget i detaljer med selve træningen, blot skal nævnes, at det var den rene luksus at bo på disse steder. Foxlease var et meget fint sted, som før i tiden har været et herresæde, dets historie er meget interessant. Vi var ca. 50 førere samlet fra 12 forskellige lande, sorte og hvide, godt blandet.

Jeg ser nu, at jeg har skrevet så meget, og der vil nok ikke være plads til en længere beskrivelse, selvom der var meget jeg gerne ville fortælle jer. Men nu drager vi højt op i landet, lidt nord for Manchester, til en lille by som hedder Clitheroe, i de dejligste omgivelser, ca. 2 km fra byen, ligger Waddow Hall — ser I, dette dejlige sted har særlig tilknytning til os, der har nemlig i de senere år været spejderskoleelever i junior staffen, i år var det Kis og Kylie, som viste alt det de havde lært på Spejderskolen, måske vil nogle af jer engang få den oplevelse, I har sandelig noget at glæde jer til. På Waddow var vi een stor, hyggelig familie; hvor havde vi det dog dejligt, ikke så mange på selve træningen, de fleste havde været til „Our Chalet“s fødselsdag i sommer, så vi havde det dejligt internationalt.

Så er jeg endelig i Scotland, syd for Edinburgh ligger „Netherurd“, jeg vil næsten sige det bedste tilsidst, ih' hvor var det flot, tænk jer om aftenen, i stedet for at have lejrball i pejsen så vi fjernsyn, en vis mr. Thomson, som havde givet huset til pigespejderne havde også givet dem et fjernsynsapparat. Rundt i hele huset vil I finde Trille Tegnernes morsomme træspejdere. Ja, nu er jeg ved rejsens slutning, som var en stor oplevelse, og jeg må sige mange gange: „ih“, hvor er det dejligt at være spejder,“ og tænk, næsten hvor du så end er i denne verden vil du finde een, der er spejder ligesom du selv.

Lis Guldberg

Førere fra alle verdens hjørner
samlet på Fox lease

Meddelelse

FRA SPEJDERNES OG VÆBNERNES FRIVILLIGE BLODDONORKORPS

Nyt navn til bloddonorkorpset

På et for nylig afholdt møde i landskomiteén for „Spejdernes og Væbnernes frivillige Bloddonorkorps“ vedtoges det at ændre organisationens navn til „Danmarks frivillige Bloddonorkorps“.

Korpset, der er oprettet på initiativ af Det Danske Spejderkorps med tilslutning først fra de øvrige spejderkorps, FDF og Sct. Georgs Gilderne i Danmark, senere også fra Arbejdernes Samariterforbund og Dansk Røde Kors og flere store virksomheder som Burmeister & Wain, Statsbanernes Centralværksteder m. fl., har siden sin oprettelse i 1932 haft så stor tilgang også fra andre kredse end spejderne, at man, efter samråd med myndighederne har fundet et navneskifte rimeligt.

Samtidig søges nogle få lokale korps, der hidtil har stået uden for organisationen, optaget i denne, således at al bloddonortjeneste fremtidig kan blive helt ensartet tilrettelagt.

„Danmarks frivillige Bloddonorkorps“, hvis formand som hidtil vil være næstformand i Det Danske Spejderkorps' bestyrelse, landsretssagfører Tage H. Carstensen, 1. København, og i hvis bestyrelse foruden de ovennævnte organisationer også Serum instituttet, Bispebjerg Hospitals blodbank og den serologiske videnskab er repræsenteret, vil foruden den hidtidige virksomhed med *udrykningsdonorer* tillige optage organisationen *blodbank-donorer*, til forsyning af de allerede eksisterende blodbanker og de banker, der efterhånden søges oprettet i en række byer landet over.

Hallo!
Halli!

Sådan gør seniorerne i Rønne

Seniorspejderne er jo en lille flok, der arbejder helt for sig selv og med egne idéer og interesser. Hos os har vi fordelt arbejdet sådan imellem os, at alt spejderarbejde er tildelt gamle „spejderrotter“, mens tale og dramatik er hos piger, der ikke før har været spejdere, o. s. v.

Så går det på tur med at høre lidt fra de forskellige.

Sidste år brugte vi mange aftener på at „snakke“ Norge. Der blev indledet af 2 spejdere, der fortalte os om Norge som industriland, landbrug etc. Derefter hørte vi om norske forfattere og sang norske sange. Så besluttede vi at spille „Et Dukkehjem.“ Vort mål var at komme til Norge på vandretur, men det er ikke blevet realiseret.

Alt mens disse ting optager vore tanker, har vi fundet på, at tiden desuden kan udnyttes ved at lade hænderne virke med strikketøj.

Vi henvendte os til byens sognepræst og fik ham til at give os navnet på en familie med mange børn, som trængte til hjælp. Og vi fik vores lyst styret, og „adopteret“ en familie med 7 børn, d. v. s. med en i vente. Der bliver så strikket og syet til patruljeaftenerne og sommetider også hjemme, således at vi hver jul, påske etc. kan komme med en kurv fuld af tøj, samt i julekurven lidt ekstra.

Pigerne skiftes til at gå ud til familien, som er søde og taknemlige for tingene, samtidig tager de mål til nye strikkesøj.

At vi selvfølgelig følger den mindste med særlig interesse er selvsagt, og kan vi nå det, får han også legetøj til sin fødselsdag. Dette giver os en god indsigt i en fattig families trange kår, og giver os lejlighed til at tænke på og hjælpe andre end os selv.

Karen, seniorfører

★

Den rullende **TOMBOLA** i Nykøbing Mors

Lordag den 1. november havde de gule, grønne og blå spejdere travlt. Vi havde nemlig fået den gode idé at starte en tombola til fordel for Grønlandsindsamlingen, og den 1. november skulle slaget så stå. En del forarbejde var der, idet vi lod trykke 2000 pæne konvolutter med det smukke billede af prinsesserne på. Hvad mon så de skulle bruges til?

Jo, længe før dagen oprandt havde pigerne og drenge fået at vide, at de skulle tjene 2 kr. og derfor købe en pæn ting. I slutningen af oktober blev de mange pakker gennemset og vi holdt et hyggeligt møde, hvor vi pakkede ind og gjorde gevinsterne festlige. Meningen med det hele var så at få bortloddet pakkerne til folk over hele byen. Derfor blev der i de pæne konvolutter lagt en seddel med besked om, om man var heldig eller om det kun var en nitte.

Lordag den 1. samledes korpserne, 10 spejdere var iklædt Grønlands smukke dragt, hvad der lyste vældigt op i gadelivet. Pakkerne blev ordnet i kurve og læsset på en hestevogn, som var smukt pyntet med plakater med grønlandske børn, dannebrogssflag o. s. v., og på bukken tronedes kuskens iført hvid anorak. Han så festlig ud. Med trommer og horn drog vi gennem byen i den kolde novemberdag, men der var nok at se til. Hver „konvolut“ kostede en 1 kr., og salget gik strygende, selv om landbobesøget svigtede lidt. Den 1. november kan ellers være en stor dag! Den ene pakke efter den anden forsvandt af vognen, og da vi holdt op, var der kun få tilbage.

Næste dag fik de stolte spejdere at vide, at der var indkommet 1495 kr., og dem sendte vi glade ind til giro nr. 9 ved tanken om, at de mange penge falder på et tørt sted.

VI SKAL SE, OM VI IKKE KAN TAGE LIDT MERE END 10 ØRE AF LOMMEPENGENE TIL INDSAMLINGEN DEN 22. FEBRUARI

Tænker I på at rejse TIL UDlandet?

Tænker I på at rejse til udlandet i jeres sommerferie?

Det er der nok en del af jer, der gør, og måske lægger I planer om at rejse ud som spejdere for at besøge pennevenner eller kammeratskabstroppe og være sammen med dem i lejr eller på ture.

I dette blad kan I læse om forskellige lejre i udlandet, hvor danske pigespejdere har mulighed for at komme med og få den store oplevelse, det er, at komme ud og se sig om og være sammen med spejderkammerater fra andre lande.

Mon I rigtig er klar over, hvor stor en chance, det er, at komme ud at rejse som spejdere? I kan have gode oplevelser og få meget at se på en privat udenlandsrejse, men som spejdere får I lov at dele jeres oplevelser med jeres jævnaldrende kammerater, I får nye kammerater og lærer af dem —, I får måske endda lejlighed til at besøge dem i deres hjem og se, hvordan det daglige liv leves der, og meget ofte får I alt dette til en langt billigere pris, end man ellers må betale for en udenlandsrejse.

Men det, at få lov til at få den store oplevelse, som en spejderrejse i udlandet er, medfører også visse forpligtelser. Som spejdere vil I blive betragtet som repræsentanter for jeres land og jeres korps, og som I opfører jer, vil man gå ud fra, at danske pigespejders opførsel er. Tænk på det, når I måske sommetider er lidt skodesløse med, hvad I siger og gør —, for det kan man godt blive, når man er ude og tror, at ingen kender en. *Husk på, at de mennesker, der gæstfrit åbner deres hjem for jer, stoler på, at når de får spejdere på besøg, får de velopdragne og hjælpsomme gæster, og gør jeres bedste for at vise jer denne tillid værdig.*

Før I kan komme ud at rejse, er der forskellige ting, I skal sørge for at få i orden.

Hvis der er tale om en indbydelse, som af korpset bekendtgøres i „Pigespejderne“ og „Førerbladet“, og som man skal ansøge om at komme i betragtning til, må I tale med jeres tropsfører om det og bede hende anbefale jeres ansøgning. Og skulle det ske, at jeres fører synes, at I ikke er helt store eller dygtige nok til, at hun kan sende ansøgningen videre, så må I ikke blive skuffede eller fornærmede, for tropsføreren ved, at der skal både dygtighed og gode kræfter til at rejse ud, og hun vil træffe den afgørelse, som hun mener, er den bedste for jer. Jo bedre I er udrustede jo større bliver oplevelsen. Der kommer stadig nye chancer, så brug ventetiden til at træne og dygtiggøre jer, og til næste år er I blevet ældre, og så kan det blive jeres tur.

Hvis I får indbydelse fra pennevenner, må I også huske at fortælle det videre og gennem jeres tropsfører bede om korpsets tilladelse til at tage mod indbydelsen og rejse til lejren eller hvad det nu kan være — i uniform. Måske synes I, at den slags udenlandsrejser er helt private, men i det øjeblik, I er der — i jeres spejderuniform — vil I

blive betragtet som jeres lands og jeres korps' repræsentanter i lige så høj grad, som hvis I hørte til det hold, som korpset udvælger til at repræsentere. Er I f. eks. til sommer med i en af de norske landslejre — som penneven eller med jeres kammeratskabstrop — vil der ganske sikkert blive forskellige lejligheder, hvor alle danske lejrdelegater optræder samlet eller sammen skal løse en eller anden opgave, og i så fald må I føle jer som hørende til det samlede danske hold og rette jer efter de anvisninger, holdets leder giver jer.

God rejse — alle I, der skal ud til sommer. *Anna.*

INDBYDELSE TIL LEJRE I UDlandet

International patruljeførerlejr i Finland 17.—31. juli
har du læst om i „Pigespejderne“ fra december 1952. Du kan nå at indsende din ansøgning dertil endnu, bare den er korpskontoret i Odense i hænde den 15. februar.

Holland.

Het Nederlandse Padvindstersgilde holder en landspatruljeførerlejr ved „Ommen“ fra 2. juli—1. august.

Til denne lejr indbydes patruljeførere fra Belgien, England, Schweiz og Tyskland samt to patruljeførere fra Danmark i alderen 14—16 år. Lejrkontingentet er 10 hollandske Gylden.

De udenlandske patruljeførere indbydes til en uges ophold i et hollandsk hjem enten før eller efter lejren.

Det er nødvendigt at kunne forstå og tale tysk, og I skal selv betale rejsen frem og tilbage.

Ansøgning om at få lov at komme i den hollandske lejr skal sendes gennem jeres tropsfører til korpskontoret i Odense, inden den 15. februar.

Norge

har to store lejre i sommeren 1953, idet Norsk Speiderpik forbund holder landslejr ved Krøderen nær Norefjell i tiden 8.—15. juli, og Norges K. F. U. K.-spejdere samles til landslejr 28. juli—5. august på Trones i Verdalen ca. 80 km nord for Trondheim.

Til hver af disse lejre indbydes et hold på 10 spejdere fra vort korps. Hvis der i jeres trop findes 9 spejdere over 14 år, som er II kl. spejdere og har en god lejrtræning, og en voksen fører, som er lejr- og rejsevant, er her to gode chancer at prøve at få del i.

Lejrkontingentet er ens for de to lejre, nemlig 45 norske kr. Rejseudgifterne kan ikke siges med bestemthed, men der vil i begge tilfælde være mulighed for at opnå rabat på togbilletterne i Norge, og det menes, at rejsen fra Oslo til lejren ved Krøderen vil koste ca. 15 norske kroner. — Holdene skal selv medbringe alt lejrudstyr.

Ansøgning — for hele holdet under eet — sendes til korpskontoret i Odense inden 15. februar.

Det var atter i år Nykøbing F., der var bedste sælger af »Spejderjul«

I år er det igen Nykøbing Falster trop, der trækker alle præmier for det bedste salg af „Spejderjul 1952“ hjem til sig, idet troppen solgte 1050 stk., d. v. s. 17 stk. pr. spejder, og troppen har som præmie fået tilsendt et gavekort til Depotet på 25 kr.

Og den bedste patrulje blev Bambipatruljen i Nykøbing F., som også for har vist sit gå-på-mod og sin virkelyst. Patruljen solgte 315 stk., hvilket er 35 stk. fordelt på patruljens spejdere, og Bambipatruljen har som præmie fået en værktøjsmappe med indhold.

Annette Leth, Nykøbing F., var den spejder i korpset, der opnåede at sælge fleste „Spejderjul“, nemlig 112 stk.! Vi siger til lykke med det fine resultat, og Annette har fået en tværsæk som belønning for sin gode indsats.

Vort korps solgte nær ved 15.000 stk. „Spejderjul 1952“, og salget har således indbragt et pænt beløb til både troppene og korpskassen.

DEPOTETS PRÆMIEOPGAVE

Depotet siger tak for alle de breve, vi fik med løsnin-gen på præmieopgaven i julekataloget. Løsningen var:

Nord på og syd på mod øst og mod vest
sendes julegaver til årets julefest,
og alle spejderpiger sig ønsker allermest
Depotets julegaver, for de er nemlig bedst.

Så det var jo ikke alle, der havde fået den rigtigt løst, men blandt de rigtige blev følgende heldige vindere ud-trukket.

1. præmie. Tværsæk: Else Margrethe Gaard, Nordby, Samsø.
2. præmie. Korttaske: Inger Ehler-Møller, Helmsvej 12, Silkeborg.
3. præmie. Gavekort på 10 kr.: Lis Jacobsen, Ved Østerbjerg 10, Glostrup.
4. præmie. Bæltetaske: Karin Steenstrup, Hegnet 3, Holbæk.
5. præmie. Pigespejderbogen: Jette Toft, Øverødvej 39 B, Holte.
6. præmie. Vandfad: Grete Nielsen, Elmevang 3, Virum pr. Lyngby.
7. præmie. Brevpapir: Helle Nielsen, Ordrupvej 12, Charlottenlund.
8. præmie. Lommebog: Karin Holm, Byvangen 14, Rønne.
9. præmie. Træspejder: Tove Pape, Nyvej 41, Ballerup.
10. præmie. Træspejder: Bodil Vad, Østerbro 4, Ølgod.

»Pigespejdernes« JULEREBUS

Der kom mange rigtige løsninger på „Pigespejderne“ julerebus. Løsningen var:

En julehilsen til store og små,
der tager sig tid til at løse en gåde.
Med held kan du måske præmien få,
hvis du tager fat på den rette måde.

1. præmie blev vundet af Bente Hoch, Fynsgade 5, II, Fredericia.

2. præmie af Mette Boesen, Højrup lægebolig, Højrup station.

3. præmie af Margrethe Hansen, Borchsvej 8, Holbæk.

Tak for de mange hilsner, I sendte mig med løsnin-gerne! Red.

VANDRERKORT

Herbergsringen meddeler, at prisen for udstedelse eller fornyelse af enkeltvandrer kort er forøjet til kr. 2,50, mens prisen for førerkort og familiekort, som kun er gyldige i forbindelse med et enkeltvandrer kort, er uforandret henholdsvis kr. 4,00 og kr. 1,00.

Ved bestilling af vandrer kort, der sker til korpskontoret i København, vedlægges medlemskort, pasbillede og betaling + porto i frimærker.

Hos Gyldendals Forlag er udkommet:

Jørgen Brun: „De tre“. 4,75 kr. kaneleret.

Jens Sigsgård: „Robin Hood og de fredløse“. kr. 7,75 hæftet.

Will James: „Smoky“. kr. 6,75 hæftet.

Valborg Dahl: „Lykkens vej“. kr. 5,75 hæftet.

Susanne Agård — 1. Nyborg. Dorte Butzbach, Lisbeth Warming, Mari-Lise Andersen, Annelise Tornmark — 1. Lyngby. Jette Westergård-Hansen, Vibeke Hammer-Sørensen, Karin Meinel-Nielsen — 9. Århus. Inge Lyck, Ajno Tollan Jensen, Sonja Meyer,

Ina Olesen — Sundby trop. Bente Walter Pedersen, Betty Jensen — 1. Morsland. Vibeke Orm Hansen, Gyda Rasmussen — Klampenborg.

Annelise Tornmark — 1. Lyngby. Hanne Jensen — 1. Nyborg.

Bodil Holst — 9. Århus, Lis Jensen, Lis Bøje, Grete Sørensen — Sundby.

Fra de finske pigespejdere
har vi som en hilsen fået noder og tekst til
to typiske spejdersange

Hej, vart ska ni gå med säck så stor

Hej, vart ska ni gå med säck så stor?
jo, längre än ni tror,
ty vi ska gå på vandring lång
och vi ska gå med sång.
Odelide lide, lillala, odelillala
odelillala, Odelide lide, lillala
odelillala, odeli.

Vad vill ni med er vandring nå?

Jo, hälsans rosor få.
Vi vilja öva rygg och ben
och blåsa lungan ren.
Odelide o. s. v.

Blir int' vägen tung med så stora skor?
nej, mindre än du tror.
Du kan ju oss följa i sko så nätt,
men det blir inte lätt.
Odelide o. s. v.

En sommardag på Kangasala

Jag gungar i högsta grenen
av Harjulas högsta ås.
Vitt skina de blåa vatten
så langt de av ögat nås.
Av Längelmävesis fjärdar
där skimrar ett silverband,
och Roines älskliga vågor
i fjärran kyssa dess strand
och Roines älskliga vågor
i fjärran kyssa dess strand.

Och blå som en älsklings öga
och klar som ett barndomshem
det gungande Vesijärvi
sig stilla smyger till dem,
och hundrade ögar simma
allt uti dess vida famn
naturens gröna tankar
i blåa vågornas famn
naturens gröna tankar
i blåa vågornas famn.

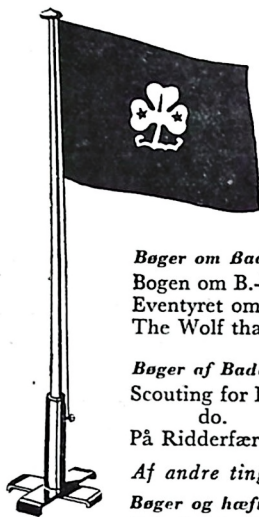

— og Helga Engberg Lind sender en rytme-sang fra
Guldkysten. De lodrette streger over linierne synges sær-
ligt betonet.

tue - tue

Februar måned 1953

International pigespejderdag den 22. februar

Bøger om Baden-Powell

Bogen om B.-P. (Reynolds).....	6,50
Eventyret om B.-P. (E. Th. Bjørn) ..	5,75
The Wolf that never sleeps	4,00

Bøger af Baden-Powell

Scouting for Boys	2,50
do. dansk	5,50
På Ridderfærd	7,50

Af andre ting til den 22. kan anbefales:

Bøger og hæfter

Painting book m. tegninger og oplysninger om pigespejderuniformer og -emblemer for alle lande	3,50
Spejderbevægelsens grundlæggende principper	0,65
International Notebook med forskellige oplysninger på engelsk, tysk, fransk og svensk	2,75
The World Song. tekst og noder...	2,00

Skandinavisk ordliste	0,65
Glosary — spejderglosser på alle sprog	3,00
Annual Pictorial, billeder fra alle lande...	1,75
Biennial Report — rapporter og oplysninger fra alle lande, sidste udgave	3,50
do. do., årgange 1934—36—38—48	1,00
Be prepared — engelsk pigespejderbog ...	5,75

Andre ting

Verdensflag på stang, 17 cm	3,50
Nordiske flag på stang, 17 cm	2,80
Cykleflag med verdensemblemet	1,75
Verdensflag til horn, 2 str.	6,65, 9,00
Verdensmærkat — hjælpefondsmærket ...	0,10
Ark med nordiske flag	0,25
International pigespejdernål	2,25
Gavenål	0,95
Vedhæng, miniatuuremblem	3,00
Kort med verdensflag	0,10

Tryksager

Fællesrådspjecen	1,00
Kammeratskabspjecen	0,10
En pjece på engelsk om „Pigespejderarbejdet i Danmark“ kan rekvireres.	

Skole-, sports- og spejderfrakke marineblå

Helulden kamgarnsgabardine, stærkt silkefoer. Med *ekstra foer* — til at knappe på — i *teddy bear* i børnestørrelse eller *ternet uldfoer* med eller uden ærmer bliver frakken en **HELÅRSFRAKKE**

	frakke	teddybear		frakke	ternet uldfoer	m. ærmer
8 år	120,50	53,00	str. 40.....	151,25	44,50	77,00
10 år	124,70	56,50	str. 42.....	155,75	44,50	77,00
12 år	129,50	69,50	str. 44.....	163,00	44,50	77,00
14 år	137,75	69,50	str. 46.....	167,50	44,50	77,00
16 år	146,25	69,50				

Pigespejderlommebogen 1953 er udsolgt

Pigespejderdepotet

LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

Åbent 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302 „PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 5. februar

48139

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

35. ÅRGANG * 1952

Forskelligt

Bøger	36, 60, 62, 71, 81, 104, 142, 143
Fra sommerens billedbog	87
Glædelig jul	139
Kære spejdere	2, 18, 50, 66, 78, 98, 138
Landskonkurrence (Rode Kors)	119
Den lette side	25, 44, 57, 73, 86, 118, 130, 143
Spejder-jul	7, 119
En ønskeliste	117

Fortællinger og lign.

Frederik har en rutebil — nej, det passer ikke.....	67
Galathea	12, 28
Den gyldne ring	146
Historien om Lovise	56
Jeg er gæst i en af Danmarks mange små byer	131
Katinka	42
„— en lille hvid and midt i gadekæret —“	19
Med et lysende mål for mit øje (digt)	8
Med Panterne på patruljetur	51
Mens vi forbereder os	10
Petter Dass	115
Robert Baden-Powell's liv og levned... 31, 47, 63, 93, 114	
Sagnet om Sct. Georg og dragen	40
Tinka	16, 21, 39, 61, 69, 86, 112, 135, 149
Æv, hvor er det besværligt.....	133

Grønt-blåt

Blå-grønne stævner over hele landet 28. sept. 1952 ...	79
Dronningens appel	122
Dronningens turnering	80, 105, 140
Det fælles pigespejderstævne i Kbhvn. 28. sept. 1952	128-129
Hendes majestæt dronningen fortæller om Grønland	123

Instruktivt stof

Husflid:

Hvordan laves det?	37, 53, 69, 90, 101
Juleflid før juletid	144
Julegaver til hele familien	126
Lejlbålsdragter	140
Hvad hedder sådan en?	7, 28, 45, 105
Patruljeliv	46, 73
Tropslivets mangfoldige muligheder — Har I et tropsblad?	23

Woodcraft:

Patruljen går i skoven en dag i maj	58
Vinter — forår	151

Internationalt

Amerika. Hallo — alle I glade blå, Amerika kalder... 94	
— Indbydelse til Amerika	142
— Det store eventyr.....	106
— Spejderarbejde over polarkredsen	103
— U. S. A. kalder seniorspejdere	22
England. Cymru am Byth	116
Finland. Patruljeførerlejr 1953	142
Frankrig. En dejlig tur	135
Fromse blader i sine julehilsener	5
International language for scouts (Esperanto)	142
Islandske pigespejdere	55
Lady Baden-Powell's julehilsen 1951	9
Norge. Med Sct. Georgsspejderne i Norge	111
Our chalet	82
Postbox	6, 36, 61, 72, 90, 108, 125, 142
Seniorspejdernes sommerchancer	22
Thinkingday. Hvert land har sine skikke.....	3
Træningscentre	27
Verdenskonferencen i Norge	99, 132
Verdenssang for pigespejdere	35

Korpset

Det Danske Pigespejderkorps' distrikter og divisioner 110

Divisioner:

Arhusdivisionens store glade orkester	91
Frederiksberg division fortæller	62
Hellerup division	109

Troppe:

Birkerød	113
Herning	151
Hundested	95
Hvidegård — 1. Lyngby	140
Nakskov	72
Nyborg	8
2. Odense	151
Stubbekøbing	8
Svendborg	27
Den dejlige lejrplads ved Kaas	88
Har du lyst til at komme til Fæno?	34
Pigespejderdepotet 1927—1952	124
Seniorspejdere. Spejderchefen skriver	141

Månedens vers

2, 18, 34, 50, 66, 78, 98, 122

Personalia

Udnævnelser til patruljefører m. m.... 22, 61, 72, 95, 114, 125, 141
